

19 ΣΕΠ. 2009

Τό «πρόγραμμα» του κ. Παπανδρέου

του Νίκ. Α. Γ. Λιναρδάτου

Εβγήκε δέ ποντίκι· όχι βουνό. Ύστερα από ώδινες εβδομάδων. Μικρό, από αυτά τὰ οικόθρεφτα. Είχα στη βιβλιοθήκη μου προεκλογικά προγράμματα του άγγελικού Έργατικού Κόμματος. Έπρόκειτο για τόμους των 300 περίπου σελίδων. Άπαντήσεις στά πιθανά καί πιό άπίθανα έρωτήματα. Κάτι τέτοιο έφантаζόμουνα πώς θά διανείμει τό ΠΑΣΟΚ στη Θεσσαλονίκη. Τέτοιες προσδοκίες είχαν καλλιιεργήσει. Τελικά προσφέρθηκε ένα θλιβερό εύχολόγιο (έτι καί έτι) τής πολύ παλιάς έποχής. Μονάδα μετρήσεως τής διάρκειας άναγνώσεώς του τό λεπτό. Έμίλησε επί τόσα λεπτά. Σέ έννέα δακτυλόγραφα (λίγο πυκνά είναι ή άλήθεια) τυλιγμένα τά πεπρωμένα του έλληνικού λαού! Επί τής όμιλίας λοιπόν του προέδρου του ΠΑΣΟΚ κ. Γ. Α. Παπανδρέου (δέν λέω πρόγραμμα) στην 74η ΔΕΘ σχόλια χωρίς συνοχή, άτακτα, αϋθόρμητα· άκολουθοϋν.

Έδιάβασε, είπε, σέ διεθνείς εκθέσεις πώς ή ανταγωνιστικότητα τής οικονομίας μάς είναι στό επίπεδό τής Μποτσουάνα καί του Καζακστάν. Καί εγώ εδιάβασα, είδα στον Economist (11-17 Ιουλίου), πολύ πιό αξιόπιστη πηγή πληροφοριών, γράφημα, στό όποιο συγκρίνεται ή εξέλιξη του ΑΕΠ του Ισραήλ, τής Ιταλίας, τής Ελλάδος, τής Πορτογαλίας κατά τά έτη 2000 έως 2009. Έχουμε λοιπόν (σέ χιλιάδες δολάρια καί ίσοτιμία άγοραστικής δυνάμεως): Τό 2000· Ιταλία ελάχιστα κάτω από 25, Ισραήλ λίγο πάνω από 20, Ελλάς λίγο κάτω από 20, Πορτογαλία κάτω από τήν Ελλάδα. Τό 2009· Ελλάς λίγο πάνω από 30, Ιταλία λίγο κάτω από 30, Ισραήλ γύρω στίς 27, Πορτογαλία λίγο πάνω από 20. Η καμπύλη τής Ελλάδος δείχνει πιό έντονη άνοδική τάση από τό 2005 έως τό 2008.

«Τό έρώτημα είναι, θά συνεχίσουμε στον ίδιο άδιέξοδο δρόμο ή θά κάνουμε νέες έπιλογές...». Η άπάντηση είναι ότι οι νέες έπιλογές, τίς όποιες προτείνει καί ανακοίνωσε ό κ. Παπανδρέου, κινούνται μεταξύ τής ως τώρα έφαρμοζόμενης, χωρίς ιδιαίτερη έπιτυχία, πολιτικής τής κυβερνήσεως Καραμανλή (είπε: «Ένα σχέδιο μέ τέσσαρες άξονες.. 1ο. Στήριξη του εισοδήματος... 2ο. Ένίσχυση τής οικονομικής δραστηριότητας... 3ο. Προστασία καί ένίσχυση τής άπασχόλησης καί στήριξη των άνέργων... 4ο. Νοικοκύρεμα στά δημόσια οικονομικά...») καί επανόδου στην πολιτική των κυβερνήσεων Άνδρέα Παπανδρέου (κρατικοποιήσεις, φτου κι από τήν άρχή, δανεισμός για έξαγορά ψήφων). Η, μάλλον είναι συνδυασμός των δύο· ό,τι χειρότερο. Ρυθμίσεις επί ρυθμίσεων· έλεγχοι επί έλέγχων. «Κανένα προϊόν, κανένας τομέας χωρίς ρύθμιση καί έποπτεία». Μία δόση big brother.

Έμίλησε για άνάταξη τής οικονομίας· επανειλημμένως. Ιατρικός όρος. «Έπαναφορά, τοποθέτηση στην άρχική θέση» (Λεξικό Γ. Μπαμπινιώτη). Ποιά άρχική θέση έχει στό μυαλό του; Αϋτή του 1989 ή του 2004; Φτωχά τα έλληνικά του. Κάτι άλλο θά ήθελε νά πεί. Γλώσσα όμως λανθάνουσα... Ύστερα ή ιατρική όρολογία δέν είναι υγιεινή. Προκαλεί μη εύχάριστους συνειρμούς. Χειρουργεία, γύψους. Σχετικώς έχει χιούμορ μία παρατήρηση σέ καθημερινή έφημερίδα τής 15ης του μηνός. Γράφει: «Φοβάμαι ότι οι άπερίσκεπτοι πού θά πάρουν στά σοβαρά τίς σαχλαμαρίες του Γιώργου μπορεί νά μίν είναι λίγοι».

Όταν κάποιος ψάχνει για ύπλληλο, ζητάει από κάθε ύποψήφιό το ΣιΒι (CV) του, βιογραφικό σημείωμα. Τέτοια βιογραφικά σημειώματα χρειαζόμαστε προτου άποφασίσουμε τί θά ψηφίσουμε· καί από τό ΠΑΣΟΚ. Είναι βεβαρημένο. Γι' αυτό κάνουν πώς σφυρίζουν άδιάφορα. Νά δοϋμε αν αναγράφει τόν κοινωνικό άμοραλισμό, τήν καταβαράθρωση τής οικονομίας, τόν βιασμό τής νεοελληνικής μας γλώσσας, τή διαφθορά. Άν έχουν μεταμεληθεί καί ζητούν συγγνώμη. Η διαγραφή Σημίτη πώς έξηγείται; Του Χριστοδουλάκη; Του Άλέκου Παπαδόπουλου ή άποχώρηση; Άντ' αυτών Γουλιμή; Τά όσα ανακοινώθηκαν είναι τελείως άνεπαρκή. Νά ελέγξουμε, λοιπόν, τό CV τους. Θά είναι ύπλληλοί μας· ύπηρετες του λαού. Δέν μπορούμε νά βασιστούμε στα «έγγυώμαι προσωπικά», «δεσμεύομαι» καί τά παρόμοια κουραφέζαλα.

Έμίλησε για επενδύσεις. Οι Έλληνες κεφαλαιούχοι (μέ λίγες εξαιρέσεις) δέν επενδύουν στην Ελλάδα. Ύπάρχουν λιγότερο ριψοκίνδυνες δραστηριότητες. Τά χοντρά λεφτά βγαίνουν από τίς δουλειές μέ τό δημόσιο. Άρα, όταν μιλάει κανείς για επενδύσεις έννοει ξένα κεφάλαια. Αϋτά λοιπόν, μόλις έμαθαν πώς οι επενδύσεις πού έχουν ήδη κάμει στην Ολυμπιακή, στον ΟΤΕ, στην COSCO, στην Έθνική Τράπεζα θά παραμεριστούν, οι εταιρείες ξανά θά «κοινωνικοποιηθούν», κατελήφθησαν από αγωνιώδη άδημονία. Πότε νά έρθει τό ΠΑΣΟΚ στην έξουσία· νά τρέξουν· νά προλάβουν. Προβλέπεται χρηματοστιβάδα!

Για τά πολλά άλλα, τά ίδια καί τά ίδια. Τό μόνο καινούργιο πού χρησιμοποιεί είναι αϋτό πού όνομάζει πράσινη ανάπτυξη. Χωρίς άποτίμηση κερδών καί κοστολόγηση είναι άέρας κοπανιστός. Συνολικό συμπέρασμα: Δέν έχει «neither wit, nor words, nor worth, / Action, nor utterance, nor power of speech...» (Σαίξπηρ, Ιούλιος Καίσαρ. Δέν έχει τήν έξυπνάδα, ούτε λόγια, ούτε άξια, δράση, ούτε άρθρωση ή δύναμη λόγου...).

Κατάληξη, για νά ξέρουμε πού πάμε. Τό πιό καιρίας σημασίας θέμα για τήν χώρα μας πιστεύω πώς πρέπει νά είναι τό των εργασιακών σχέσεων. Τό άσφαλιστικό το λύνει μέ μία μονοκοנדυλία: «Δέσμευσή μας' ... οι συντάξεις θά άπονέμονται τό πολύ σέ τρεις μήνες...». Στα εργατικά συμπλέουμε μέ τήν Ισπανία. Βίοι παράλληλοι· σοσιαλιστικοί. Έκατό οικονομολόγοι συνιστούν στον πρωθυπουργό Θαπατέρο νά έπιχειρήσει μεταρρύθμιση τής εργατικής νομοθεσίας. (Κάνει πώς δέν άκούει). Για ν' αλλάξει ή τραγική κατάσταση στον τομέα τής άπασχολήσεως, 18,5% άνεργία (σ' έμάς τώρα ακριβώς τό μισό). Τό δημοσιονομικό έλλειμμα 12% του ΑΕΠ (σ' έμάς 7%). Η σοσιαλιστική πολιτική πού μάς περιμένει.

Έν τούτοις, ή Θεσσαλονίκη του κ. Παπανδρέου παρουσιάστηκε σαν ρωμαϊκός θρίαμβος· από τήν συντριπτική πλειονότητα των έφημερίδων καί καναλιών. Διότι οι ιδιοκτήτες τους, τό μεγάλο κεφάλαιο, τά μεγάλα οικονομικά συμφέροντα θέλουν, άμέτι-μουχαμέτι, κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ. Τό άπόλυτο βόλεμα.